

II. Het gebruik van Doccle of gelijkaardige diensten voor de overdracht van getuigschriften voor verstrekte hulp

Artikel 53 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen (GVU-wet) voorziet voor verschillende sectoren in de rechtstreekse elektronische overdracht van het getuigschrift voor verstrekte hulp door de zorgverlener aan de verzekeringsinstelling in het kader van de derdebetalersregeling (eFact), en buiten de derdebetalersregeling voor wat betreft huisartsen (eAttest). Uitgezonderd deze gevallen dient altijd het origineel papieren getuigschrift aan de patiënt te worden uitgereikt en geen kopie ervan.

Op heden staat de dienst eAttest zoals die al gebruikt wordt door huisartsen nog niet op punt voor specialisten - en bij uitbreiding dus ziekenhuizen -. Dit wordt echter wel voorzien naar de toekomst toe, wat er toe zou leiden dat er ter vervanging van het papieren circuit een vereenvoudigd elektronisch circuit zal bestaan dat de bestaande bezwaren zou oplossen. Dergelijke uitbreiding zal tot stand komen na de nodige uitvoeringsmodaliteiten op basis van artikel 53, §1, derde lid van de GVU-wet.

Daarenboven dient op basis van artikel 53, §1, tweede lid GVU-wet, elke gegevensoverdracht door een zorgverlener aan de verzekeringsinstellingen door middel van een nieuw elektronisch netwerk voorafgaand te zijn goedgekeurd door het RIZIV.

Projecten tussen ziekenhuizen en verzekeringsinstellingen die zouden voorzien in de elektronische overdracht van het getuigschrift voor verstrekte hulp anders dan eFact en eAttest - waarbij de patiënt tevens slechts een kopie van het getuigschrift zou kunnen bekomen - zijn aldus niet reglementair aangezien artikel 53 van de GVU-wet strikt dient geïnterpreteerd te worden en een toepassing naar analogie ervan niet kan worden geaccepteerd.

Wat het fiscaal aspect ter zake betreft, wordt opgemerkt dat de zorgverleners gehouden zijn de wettelijke bepalingen van artikel 320 en 321 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 en de ministeriële besluiten ter uitvoering ervan, te respecteren.

Deze bepalingen voorzien dat bij elke inning van honoraria, de zorgverleners in principe gehouden zijn aan de schuldenaar:

- een gedateerd en ondertekend ontvangstbewijs af te leveren
- dat *gelijktijdig* in origineel en duplo wordt opgesteld
- en wordt getrokken uit een boekje waarvan het model en de wijze waarop de bedoelde belastingplichtigen ervan worden voorzien worden vastgesteld door de Minister van Financiën. Wat dit laatste betreft, wordt bepaald dat deze formulieren moeten besteld worden bij de door het RIZIV aangewezen drukker.

Van de verplichting om deze bovenvermelde papieren ontvangstbewijzen af te leveren kan de Minister van Financiën echter onder door hem bepaalde voorwaarden afwijken. De ministeriële besluiten van 22 december 2015 tot vastlegging van het model en het gebruik van de ontvangstbewijzen-getuigschriften voor verstrekte hulp voorzien een afwijking voor de zorgverleners:

- die op elektronische wijze factureren *volgens de inzake ziekte- en invaliditeitsverzekering geldende wettelijke of reglementaire bepalingen*
- in die zin dat deze vrijgesteld zijn van de aflevering van een ontvangstbewijs-getuigschrift voor verstrekte hulp

- o vanaf de datum van inwerkingtreding van een in het Belgisch staatsblad gepubliceerd *protocol*¹ dat de modaliteiten regelt inzake de uitwisseling van inlichtingen tussen de FOD Financiën enerzijds en het RIZIV, NIC en verzekeringsinstellingen anderzijds, aangaande de bovenvermelde zorgverleners.

Gelet op het feit dat:

- o de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake de ziekte-en invaliditeitsverzekering enkel het systeem eFact en eAttest voorzien
- o het bovenvermelde protocol van samenwerking met de FOD Financiën enkel eFact en eAttest voorzien

=> kan enkel voor die systemen bovenvermelde afwijking worden aanvaard

=> en dienen dus buiten deze systemen papieren ontvangstbewijzen te worden afgeleverd volgens de hier bovenvermelde modaliteiten.

Projecten tussen ziekenhuizen en verzekeringsinstellingen die zouden voorzien in de elektronische overdracht van getuigschriften voor verstrekte hulp anders dan eFact en eAttest beantwoorden dus niet aan de verplichtingen opgelegd in de wettelijke bepalingen van artikel 320 WIB 92 en de ministeriële besluiten ter uitvoering ervan.

Het is tevens niet mogelijk om het akkoord van de patiënt in te roepen om het gebruik van dergelijke projecten toch te verantwoorden, aangezien de relevante bepalingen van openbare orde zijn en deze strikt dienen geïnterpreteerd te worden en daarvan afwijkende onderlinge afspraken niet geldig zijn.

Concluderend kan aldus gesteld worden dat het gebruiken van een elektronisch gegevensuitwisselingsplatform zoals "Doccle" of andere gelijkaardige platformen voor de overdracht van getuigschriften voor verstrekte hulp aan de verzekeringsinstellingen niet wettelijk is.

Deze omzendbrief vervangt de omzendbrief V.I. nr. 2019/170 – 3990/136 van 28 mei 2019.



Omzendbrief V.I. nr. 2019/177 – 3990/137 van 6 juni 2019.

1. Samenwerkingsprotocol van 18.04.2018 'tussen het RIZIV, de V.I.'s en het NIC enerzijds en de FOD Financiën anderzijds met het oog op de invoering van een spontane uitwisseling van inlichtingen en uitwisseling van inlichtingen op verzoek aangaande de overdracht van gegevens door de zorgverleners en zorginstellingen aan de V.I. van de rechthebbende via een elektronisch netwerk in de plaats van de papieren getuigschriften voor verstrekte hulp en overeenstemmingsstroken', B.S. 11.05.2018.